

dette Sukker, er af Udvalget fremstillet som beløbende sig til 93 f. , og den er siden forandret til nogle og firsindstyve Skilling. Det skulde være mig kjær, om Noget af de Herrer vilde følge mig i min Beregning og optegne den, saa vilde de siden kunne undersøge, hvor uoverensstemmende den er med de Angivelser, som her have fundet Sted. Beregningen af Raasukkeret er pr. 100 Pb. 2 Rbd. 75 f. , Materiale 10 f. , det udgjør 2 Rbd. 85 f. ; dernæst vil jeg spørge, om ikke de Herrer have oversæet Accisen $3\frac{1}{4}$ f. (Ordføreren: Den have vi ikke regnet [med]). De regne aldrig det, som kan gaae deres Formaal imod (Latter). Dernæst Sundtolben og den øvrige Klasering, troer jeg, de Herrer ere enige i, udgjør $17\frac{1}{4}$ f. ; jeg troer iøvrigt, at de have holdt sig til 17 f. , den ene $\frac{1}{4}$ er altsaa for meget, men det er for at komme lidt iveiret; i Alt er dette 3 Rbd. 10 f. ; nu regne vi for 70 Pb. Melis 2 Rbd. 88 f. , 10 Pb. Buddersukker 40 f. , 20 Pb. Sirup a 1 Rbd. 48 f. pr. 100 Pb. 29 f. , tilsammen 3 Rbd. 61 f. , 6 pCt. Sportler 21 f. , det udgjør tilsammen 3 Rbd. 82 f. Forskjellen mellem de 3 Rbd. 10 f. og de 3 Rbd. 82 f. nemlig 72 f. er den høiere Beskyttelse, som kan bringes ud; det er den, de ærede Herrer have regnet til 80 f. eller nogle og firsindstyve Skilling, og jeg tør nok sige paa et Sted til 93 f. . Men det er endogsaa meget tvivlsomt, hvorvidt det kan blive staaende, der er en vægtig Grund til endnu at fraregne Noget for Svinding; naar vi nemlig gaae Beregningen igjennem, saa see vi, at de franske Chemikere ved de nyeste Undersøgelser i en Række af Forsøg have udbragt Middeltallet af Svindingen af forskellige Sukkere, saaledes som disse i Almindelighed komme paa Markedet, til 3 pCt. ; det er, troer jeg ganske sikkert, Beretningens Ord. Disse 3 pCt. maa altsaa betragtes som bortgaaet i Svinding; men Tolden deraf er betalt, Udgifterne erlagte af dem, og maa erstattes, og, tage vi dem i Betragtning med $8\frac{1}{2}$ f. , saa bliver der tilbage $63\frac{1}{2}$ f. , det er den hele Gevinst, som under denne Forudsætning vilde komme Raffinadeuren til gode. Man har indrømmet her i Beretningen, at man skulde ikke være utilbøielig til, saaledes har jeg idetmindste forstaaet den velvil-

lige Deel af Beretningen, at indrømme en Told af 10 pCt. , og her faae vi en Indtægts-told af $3\frac{1}{2}$ pCt. Udvalget har regnet saaledes, at det har faaet 7 pCt. ; men jeg troer, at disse Tifre dog i en meget væsentlig Grad have bidraget til at svække de Oplysninger, som ere komne fra de ærede Herrer (Nei!). Ja, ja, det skal være mig kjær; at de ikke let komme til det, det begriber jeg; thi, naar man har sat sig en saadan principiel Idee fast i Hovedet, saa viger man ikke let tilbage, selv for de meest haandgribelige Kjendsgjerninger (Jo!). Ja vi kjende jo godt det Levesystem. Her er en Uoverensstemmelse i Tilstørelserne; paa hvis Side Retten er, om enten paa deres, fra hvem jeg har faaet mine Oplysninger, eller paa deres, fra hvem de ærede Herrer have deres Oplysninger, tør jeg ikke sige. Det er muligt, at mine ere mindre sikkre; thi de ere noget ældre, nemlig 1 Aar. Før jeg imidlertid gaaer ind paa Tallene, skal jeg bede Thinget vel lægge Mærke til, at der er en vis Sandhed i den Fordring, Fabrikanterne her gjøre, at vi ikke alene maa tage vore egne Toldforhold i Betragtning efter en vis Anskuelse om, hvad Told bør være, men at vi i det Mindste for en Tid ogsaa maa tage Hensyn til, hvorledes Forholdene ere hos de Følleslag, med hvilke vi handle. Jeg indrømmer meget gjerne, at vi kunne komme til den Overbevisning, at vort Land er af en saadan Beskaffenhed, at det skal betragtes — og det er jeg ogsaa meget tilbøielig til at gjøre — som en stor Handelsstad, som et Land, hovedsagelig overgivet til Handel og Omsætning (Hør!), og hvor Tilvirkningen indenfor Landets Grændser ikke skal være det, der skal være os magtpaaliggende. Men man maa ligesaa fuldt anerkjende, at Staten indtil dette Dieblif ikke har været styret efter denne Regel (Hør!); den har været styret efter en modsat Regel, og først for ganske faa Aar siden har man søgt at lempe sig ind paa denne Vej. Naar vi nu i dette Dieblif i en ganske enkelt Sag eller et Par enkelte Sager ville gaae over til et andet System, saa vil Enhver af de Herrer indsee, hvor betænkeligt, for ikke at sige uretfærdigt, det vilde være. Vi berøve de Vedkommende, dem, der skulle fabrikere, der skulle